

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΧΑΡΛΑ. Γ. ΒΑΦΕΙΛΑΔΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΤΩ ΕΥΒΟΙΩΣ-ΛΕΨΕΩΣ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Δ.Φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επιστολή πρὸς Α. Θ. Η. τὸ Οἰκουμἐνικὸν Πατριάρχη τῆς Ἰουκκαίης τοῦ Π' Ἐκπαιδευτικῆ ἐν Κυδωνίᾳ κίνησης ἀπὸ τοῦ 1780—1821	Ι. Καραμπλιά Δ.Φ.
Διήγησις ἐκφάνσεως τοῦ Μυθιστορήματος Βροχῆ — Σάκρου (ποίημα)	Μιχ. Λουδάκης Δ.Φ.
Ὁ Ἰπνωτισμὸς	Δημητρίου Κυριακίδου
Παιγνικὰ παίγνια	Μ. Κομποδάκη ἰατροῦ
Ὁ Κόσμος Παριττός	Γ. Σακκάρη Δ.Φ.
Τῆ Ἰσθμὸς τοῦ πατρὸς μου σκιά (ποίημα)	Ἄθηνος Ν. Σαρμάτη
Δημητριακοὶ καρποὶ	Ἄλκι. Κετρώνη
Κυδωνιατικὴ Ζωή	Εὐαγγ. Σαρίκας
Ἀπὸ τοῦς παιθῆσις σκοποῦς	Σπύρ. Γ. Σπαράντος
Σκέψαστε Λόγια	
Μία ἐξήγησις	
Βιβλία καὶ Περιοδικὰ	

ΕΙΚΟΝΕΣ

- II. Ὁ Οἰκουμἐνικὸς Πατριάρχης Ἰουκκαίης ἑ Γ'
- III. Ἡ Μονὴ τῆς Ζωολόγου Πηγῆς ἐν Σάκρῳ
- IV. Ἄδουσανὸς Παρθένος
- V. Ἀνατολικὴ Συνακία Κυδωνίᾳ (Τζιγγανικὰ)

Τύποις δ' "Ἡλίου" Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεζουστίνι) Κυδωνίᾳ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Κυδωνίαις Μην. 2 1/2
Εν τοῖς γούροις - 3
Εν τῷ Κράτει - 3
Εν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ Φαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Συναίτικο Ν^ο
6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρὰ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολ-
λῆς Ν^ο 26.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΗΛΙΑΝ.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΦΡΙΤΖ Ι. ΜΡΑΖ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἀναλαμβάνει τὴν φωτογρά-
φειαν παντὸς εἴδους φωτογρα-
φιδῶν ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μεγέ-
θους μέχρι τοῦ φυσικοῦ.

ΠΡΟΣΟΧΗ !!!!

Ἐάν δὲν ἀγοράσετε κασ-
μίρα, καπέλλα, ὑποκάμι-
σα, κολλάρια, γραβάτες, γα-
λότρες, ὀμβρέλες καὶ κασκέ-
τα, = **ΚΟΥΡΑΧΑΝΗ** μὲ
ἄφθοστον Εὐρωαῖκόν Γού-
στο θὰ **ΜΕΤΑΝΟΗΣΕΤΕ**

Η Α. Θ. Π. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ'

χε τότε άνείργεν έπισκοπός, ένωμίση άνεως έκαλοήσαν άντι ποιήσαν διαπαιών να έπιγοσθή και ούτως έβελίγη τώ μόνον λαίμαριν τής παιδομαχίας έαίνης.

Λιδόσκαιον έν τή Σχολή τώντε έδίδαν Εύγενός τις Ιεροδιδάσκωνς έκ Κίον τής Βιθυνίας μετά τίνος έκ Κίω Φραγκόσκου, όστις και συνέθεκεν έπιγράμματα, πιθανώς ές τήν άρχαιαν διάλεκτον, γραφέντα έπί τών θεοσηματων τής Σχολής. Μετά τών θάνατον τού Εύγενίου διδάσαντος έπί 4 ή 5 έτη έλήθη έκ τού Άγίου Όρους Βυρασιών τις Ιερομόναχος άπό τής Σήμης καταρόμενος, όστις και έφάρηκε τώ 1792 τόν έπί τώ θεάτρω τού Οιδιονόμου λόγον. Μετ' αὐτόν έδίδαν ο έκ Μουδανίας Θεοδοσιός και τέλευταίος ο Γρηγόριος Σαράφης, όστις και άπέθαν έν η νηχί τής έπειτα ουσταθείσης Άκαδημίας.

Κατά αὐτού η Σχολή φαίνεται ότι έκείσιντε είχε δύο διδασκαλούς, διότι όσά πίντες τούτους έδίδασκε και ο Φραγκόσκος, άπερφήμενος ως διδύσκωδης και έπειτα ές τής καποσθας έπίεις τής Άκαδημίας.

Περί τών μαθητών τής Σχολής, ως και τής έν αὐτῃ παρερμήνης διδασκαλίας και τού κώλου αὐτῆς, δέν γνωρίζομεν πολλά. Φαίνεται δ' όμως ότι πολλοί τών μαθητών ήσαν μερλής ήλικίας και ήντα κατοικοῦντες ές τά έπισκοπηματά τή Σχολή 20 δημάτια και ές τί έν τώ περιόλῳ τού νοσού έτερα 20, τά όπια ήσαν πισθή χάριν αὐτόν και τών ιερών τής ένορίας ή δε παρερμήνη έν τή Σχολή διδασκαλία φαίνεται ότι ήτο βραχύς εἶδος, άν λαβόμεν όπ' όσον ότι ο Φραγκόσκος εἰσήγαγε τήν συνήθειαν κατά τής αναρρίσεως τών νοσών και κατά τής έπιστήμης ένορίας οι μόν διδύσκωδοι να έκρονοῦσαι λόγους, οι δε μαθητηνῆται ήρωδῳναι.

Όσον δ' άφησθί τίνος ές τήν άσηματιαν « Ελληνική Σχολή » ήτοι πάλαιότερό ότι τού Έλληνομαχού παραμένει όσά τόν σιδείατοση τίσαν « Ελληνικών Σχολίων, » πιθανόν αὐτη να άφείληται ές τήν έπιθυμίαν τού έθνους να φανηρόση τήν έθνοικήν αὐτου έπίστασιον και έπαρξήν ή και ές τήν νύαν έν τολε Σχολικός προέρισιασιν όδόν διότι άντι ως τίνος ή διδασκαλία να γίνηται έν τολε τίνος και έπί τών έρειών και ψαλτών, ιδείονται τότε ιδιαιτέρη κείρια και ιδιαιτέρη διδασκαλῳι άνελάμβανον να διδάσκωσιν έν αὐτοίς αὐ μόνον τά Έκκλησιαστικῳι βιβλία, αλλά και Έκκλησιαστικῳις και άρχαίους Έλληνας Συγγραμμάς.

Η Σχολή αὐτη άπεσφάγγηκεν άπό τού 1750 — 1803,

Τά κατά τήν Άκαδημειαν.

Η διδασκαλία τών Οιδιονόμου Άριστοκρατία έσφάθη να συμπληρωση και προαίρηη τώ εκαιδευτικῳν έαίνου λογον. Τούς άνδρας άλ-

* Άρίστονος Γ. Άποστολάκη 1884. — Κουδονιάς, — Κουδονιάτης. — Έπισκοπῳι Κορυθί 2. σ. 2.

λιος έαίνους δέν σμεκάνει ές τούτο μόνον ή προς τήν παιδείαν ήρηη τού έθνους, αλλά και έαίονης κείτων σμεκάλτης και διδασκαλῳις, ο άπηνηριος Γρηγόριος Σαράφης, μετά τού έξ Εύρωσπης ένωμιλθόντος τότε Βενημῳν τού Λεμβίου και συν τούτους ή φιλότητος έπιθυμία να καποσθῳσαι τήν πάλιν αὐτόν κέντρον Γρημμίτων.

Έργον βεβαίως τούτοτων έστρατι να σπερηνή νύον άριώτερον και μεγαλοπρεπέστερον οικόδομημα και τούτο έσφάθησαν κατ' άρχης να οικόδομησῳσι παρά τώ Νοσοκομείον ές τόν νύν κήπον Άνδροτικού, έπειτα όμως προουτήσαν τών τούτων, όπου νύν έγείρεται άλόκληρον τώ τετραγώνον, τώ άποτελούμενον έκ τού Γυμνασίου, τού Παρθενιωγραφίου και τού Δημοτικῳυ Σχολείου και ήγον πλῆθος μόν έκ Ν. προς Β 36 μέτρων περίκον, μικρος δε έκ Δ. προς Α. 56 μ. Οι δε τόκοι αὐτοι, έπί τών όποίων αναρρήθη, άποτελούσντες εἶδος πλῆτους χρηματιστηνῆς τίνος κατά τώ Πάσχα ές άργυριε πάλης και ές χρῳός έδωσφθησαν ές τήν πάλιν έπί τών φιλομησιων ιδιοκτητών Χ' Άθηναιών Χ' Κομπούρη και Χ' Άθηναιών Χ' Γαργήσιον.

Περί τής εκδόσεως τής άκατοσημῆς Κυβερνητικῆς άδείας έσφάγγηκεν ο τότε Έπίσκοπος Σαμουήλ δια τού Διαρηγῳς τού Στόλου Παναγιώτου Μουρούζη και τούνοσηριος έπιδόθη βασιλικῳν διάταγμα τού Σουλταίνου Σελίμ, δια τού όλοίου να άναστραφί ποιηη άπαρροξέντο πύσα παρερμήσεως ές τήν οικόδομηη και τούτοι ενόχλησε ές τί παρερμήσεως μαθήματα.

Η δια τούτοτων έργων άκατοσημῆς διαπαιρη ήτο βεβαίως μεγαλή, τώ δε άνηρωσιών προς τούτο ποσόν άναρτήσθη έκ τών παρερμησιών τών λιμενημαχικών δοκιμηματιων, τα όπια κατά τί λογόνται αρνητήρια εἰσέπραττεν ή πύλας, και έκ διαρκῆν πάλαιων προουστασιόντος τού φιλομητιστην Χ' Παρισσακῳυ Σαλίλη. Και τίς να μόν άλλοθίς ότι ή πύλας έπεσφάθη και τήν συνδρομηη τής Έκκλησίας και τού Γένους, άλλ' αὐ προς τούτον άποσπάλντες δύο Μοναχοί, Σαμουήλ τις Άνδριος και Γεωσφός τις Θηρακῳς, κείριον έργον αὐτόν έδωσφσαν να διαμείωσι τότε παρά τή Έκκλησίῳι ως άθων τίν Βενημῳν, και ούτως τώ έργον συντελεσφθή μόνον δια Κυδωνιατικῳν χρημῳτων.

Αίρησος δε ή οικόδομη έπί τώ δύο έτη (1800—1803) και έσφάγγηκεν 107 χιλ. χρῳσίον, ήτοι έπί τής 64 χιλ. δραχμῳν, 3200 δηλ. άποσφάγγηκε, σμεκάλως προς τήν βείαν, τήν έπείαν έν τούτοίς λογῳμοίς έλαθεν ο άμηνησος Παπαρηγόπουλος. Άλλοθίς δε άκομηη περσοσφτερον, άνν ληρθη έπ' όσον ή άρῳα τών προημάτων τότε και νύν.

Αὐ τών συντεροφῳν τών πάλαιων κατοφθόδη να προσεσείη έκ τών λιμενημαχικών δοκιμηματιων ποσόν 29 χιλ. χρῳσίον, αρνησφθῳν ως προξί τής Σχολής, τήν όπείαν έπειτα ηξέρσαν θῳι νύον συντεροφῳριαν κατά τρέπον εύφροσάτογ

οι θάνατος να συντεροφῳσι κατ' έτος ποσόν τι (αρχαιώσθησαν να δώσωσι χρῳσῳτιών γραμμῳτων, ήον ως καρόλιον τώ δοκιμησιον τής ένοσησεως συντεροφῳς, ήτοι άνν τις π. 2. ή δῳλα να συντεροφῳη κατ' έτος 100 γρῳμοι εἰσδῳλε γραμμῳτιων 1000 γρ. και τών 1000 τούτων χρῳσίον έπείλησαν έπειτα κατ' έτος τόν ποσόν προς 10 1/2. Τώ γραμμῳτιον τούτο έπ' όσον ο έδόςος αὐτό έξη ήδύναται να άναρτήθη, άν νύτος ήθελεν άλλ' άν άπέθνησκε καθόστατι άποσφάττειον. Ούτως ή Σχολή έσφάγγησεν ιδίαν κηρονοσίαν, δια τής άποίας και ο πλῆτισμος τής βιβλιοθήρας και Όργανοθήρας κατιστη δινατός και ή άμνηη τών διδασκαλῳων και αὐ έπαροφῳια άπόστον μαθητων εἰκόλος αὐ έσοσφῳρια δ' αὐται ηξέρθησαν τῳ 1812, έπί ο τότε Έπίσκοπος Διονύσιος ο Καλλιόγγης προς έβρωμῳνταιν τής έρῳδος τών « γαντικῳν » παμ-

αίρησεν ές τήν Σχολήν τώ εἰσόδημα 4 έρημῳτων.

Αὐ τώ σφῳδιον τής Σχολής προσεκαλήθη έκ Κηρονοσίας Δοσφῳς Άρχιεπίσκοπος, έπισκῳτῳη δε ές τήν έκαλοειν αὐτου έγγαθῳς τις Ξηροφῳς καλοήμενος.

* Ξηροφῳς τίνος Άθηναιών εἰ μάλλον Έκκλησιαστικῳν σμῳτιων.

(Έπεται συνέχεια)
Κουδονιάς Τούκ. Καρμαπλιάς 2. σ.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΟΥΒΑΡΕΩΣ Δ.Φ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3'

Τά μέχρι τούδε μυθιστορημένα τῳσῳις εἶδη τού μυθιστορηματιος ήτοι τώ έθνογραφικῳν, τώ ιστορικῳν, τώ ιστορικῳν και τώ κοιμημακῳν ήσαν άποσφάττειον δημοσηρισμα τής Έλληνικής άρχαιότητος, όπερ και μέχρι σήμερον ήσαν τίνος άμνησις μεταξῳ τών άναρτήματων μυθιστορηματιων τών νεωτέρων χρόνων.

Νεώτερον όμως και εἶδη μυθιστορηματιων οδῳματιον σφῳριον έβρηται προς τήν άρχαιότητα ως π.χ. τώ **Ιπποτικῳν**. Τούτο έπάρησαν έκ τών έπτοσῳτων παραδόσεων τού μοσῳισμου, τών όποιων έπτοσφτοσῳ συνήθειαι ήσι να μεταβῳλλοσι τήν προς τής γυνάικος θεωρησίαν εἰς θεοσηροσφτικῳς τρησφμένην λατρείαν και θαυμασιόν.

Ο Ιπποτισμός άγνωστων πόθεν έσοσφθίς ές τώ σφῳβῳδες πνευμα τών Φραγκῳκῳν ψύλων ενέπρασεν ές αὐτά τήν ιδανικήν έαίτην όπερ τής γνῳστικῆς άροσῳσιαν, ήτις άντε τούσφτον χαρηπρωσφπῳη ές τί ήρη των. Η λέξις Ιπποτισμός κατ' έπτοσφον έσφῳματιε τήσαν πολημιστιών δυναμῆγη να ύπερτῳη έν τῳ στρατῳ έρπικῳς. Αὐ τής έποχῆς τών σταυροσφριών ή υἱς αὐτη έδῳσῳρα έαυτην ως παρροσφμῳνηγη δι' εἰδικῳν ιδανήτων και προνομῳων και άποσφάττειον ιδανήτων πῳν έφηνεσίας. Κείριον έργον τού Ιπποτικῳ ήτι να άσφῳται ές τόν χειρῳμῳν τών άλλων σμεκάλως δε προς τήν άσφῳλίαν αὐτήν έρσοθῳμῳθη και ή μέρησις τής τούτοσῳς. Έκαστος υἱος καταποσφῳμῳς ές τήν πῳην τού Ιπποτικῳ έρπῳτα πανθήμῳς μεταξῳ άλλων να έπσοσφθῳ ότι θῳ προσεσείη τής γυνάικος, τής χήρας και τής άδελφῳτικῳς. Αὐ τούσφται συνήθειαι άνημῳθῳσαι μετά ιστορικῳν τίνων γερονότων, όποια

π.χ. ήσαν τώ θρηνώδημῳ καταρθῳμῳσι τών σφῳχρόνων τού Μεγάλου Καρόλου, Ιταλιάν Ραλλίνδον, Αναλῳμου και Έγγλῳτου, έβγῳνταιν τώ Ιπποτικῳ μυθιστορηματι. Τώ πρώτον τούτοτων βιβλίων άποδίδεται ές τόν άρχιεπισκοπικῳν Τουρπικῳν και ήτοι ως έπείθεσιον τόν Ιπποτικῳν Ρολάνδον, όστις έπ' ού έγκατελείφθη υπό τών οδῳκῳν έπισκοπῳν υπό τώ βλαίματι τής βαρείας αὐτου σφῳβῳς. Μετά τούτοι οι ήρωες τού Ιπποτικῳυ μυθιστορηματιος ηξέρθησαν δια τής προσθήρας τού περῳ Μεγάλου Αλεξάνδρου μύθου λαφθέντος έκ τής άρχαίας παρερμήσεως. Ούτως παρερμήθη ως θεωρησις Ιπποτικῆς διαρκῳς πολημῳν και καταβῳλλον τούς πάλαιους, περσολῳν τός έχθρῳς πύλας, σφῳβῳμενος όμως και προσεσείων τής γυνάικος τών ήτημῳτων. Και αὐτη ή κραυγαλή του εἰρη τι τώ θαυμασιόν μεγαλειόν άνδρείος και άφιλοσφρῳδῳς άνενημεν ές τής περῳ αὐτόν τώ λάφρα τού πῳλέμου και τίλος καθόστατῳ τόν κῳσμον ολόκληρον. Έν γῳντι τώ Ιπποτικῳ μυθιστορηματι ήσαν έργα παιδαρωδή και έπτοσφῳκῳ, κατῳλλημα δια τής άφελῳς άνεγνώσφης τής έποχῆς των και άνελορηη προς τής άρεθῳς τῳς έκ τών φιλογῳν τού Ιπποτισμοῳ άνοσφροσφθῳσις ρομηματικῆς σφῳλῆς, τής όποιας ή έπτοσφῳτῳς συντελεσταν όσπε να έπτοσφάττειον έν τή τότε κοινωνία οι άνοσφροσφκῳι έαίνοι τύποι, ός έσοσφῳσιον ή άθῳναιος μοῳδα τού Κερβάντε.

Πράγματι όσως καταβῳση τής φλόγας τής Ιπποτισμῆς άντεκτέθη κατόαιν ως άνυδῳτον τώ **κωμικῳν ή σατυρικῳν** μυθιστορημα, τῳ άποσφον εἰσηγητῆς εἰνε ο περιφῳρῳς Γάλλος σατυρικῳς

συγγραφείς Ρωβελάι κατά τον 15^ο αιώνα άρχί-
σας. Ουτος πρώην Φραγκιστανός μοναχός, ών ά-
περδεδή είτε το μοναχικόν ενδερμ και υπό την
προσποσιν του Καρδινάλιου Bellay εγραφε το
σαιτερικόν μυθιστόρημα ό " Γαργαντουά και ό
Πανταγρουά, " όπερ θεωρείται ως άλληγορική
άπεικόνισις του βίου της συγχρόνου Γαλλίας
αύτης. Έν τώ έργω τούτω μετα μεγάλης εύφρείας
και άσυγγνώστου έλευθεροσπειρίας σκόπτονται πύ-
σοι αι τάξεις της κοινωνίας και ιδιαιτέρως οι μο-
ναχοί, ών καθάπτεται δομέως ό συγγραφεύς.
Τό κομμικόν μυθιστόρημα έπιλοιοποίησεν ο Κερ-
βάντες έν τώ Άόν Κιζοιτη, τό δε έργον του Κερ-
βάντε έξηκολούθησεν έπειτα οι άπαδοί αυτού εν
"Ισπανία διακρίβντες, ών άδόν εις την σπου-
δήν και άπεικόνισιν των συγχρόνων ήθών, τό
μυθιστόρημα μάλιστα του συγγραφούς Hurtado
de Mendoza « ό μέγας Ουθολάνος » καταπέσει-
ται εις τό άριστουγγήμιαι της "Ισπανικής φι-
λολογίας.

Έκ του κομμικού μυθιστορηματός του περι-
γράφοντος τας παντοίας περιπέτειας και εις ή-
νας χώρας περιεπιδινήσας τετροδωκτικόν τιμος ή-
ρωος παρήχθη τό λεγόμενον **εξωτικόν** μυθιστό-
ρημα, εις τό όποιον άνήκουσιν αι καλεόμεναι
Ροβινσωνάδες, ώς και ό Gil Blas του Αποσ, τοί-
λά έργα του Εύγενίου Σόυ, του Κούπερ, του
Μάρριαν του Γερουάκορ και άλλων. Αι Ροβιν-
σωνάδες είναι μυθιστορικά άφηγήσεις ιστορικαν-
δύμων θαλασσοπόρων, ότεως πληνθήντες εις
άγνωστους χώρας και έρημους νήσους και άπο-
κλεισθέντες και από παντός κοινωνικού πολιτι-
σμού, έρωικαιοζουσιν αύθις **εξ άρχής** τών άρχήτων
βίον της άνθρωπότητος. Την πηγήν αυτών
άντλούν οι τοιαύτοι μυθιστορηματι δε του έργου
του Δανιήλ Δι Φώε συγγράφοντες, περί τό τίλος
του πολυλήγανου βίου του (1714) τό άξιολογη-
μένον έργον «Ροβινσών Κρούσον». Τό έρ-
γον του Φώε δημοσιεύθη προεβασεν άκρατον
ένθουσιασμόν, μεταφράσθη εις πολλές Εύρωπα-
ϊκές γλώσσας και έσχεν άκαρφημίαν: άπομαθή-
σας Ροβινσωνικών Γερμανών, Ιταλών, Γαλλών
και άλλων είτε δι και Ροβινσωνάδων. Έκ τούτων
έπειτα προέκυψαν αι άφηγήσεις των τοροδωρών
(aventuriers) μετ' άλλωστίς άνεγνωσόμεναι
υπό της φιλικαίου κοινωνίας της συγχρόνου έ-
παχής και διατηρήσασαι την άκαίην των χωράς τό
παράταν να άπερσασθώσιν εκ της τριπλής των ή-
λων έρημολίαν φιλολογικόν είδών.*

Έτερον είδος μυθιστορηματός παντελώς άγνω-
στον εις τούς άρχαίους είναι τό **ήθογραφικόν**, τό
όποιον διαγράφει τά άνθρώπινα ήθη της σύμπερον
και περιείμι να άπεικόνισις αυτών: τό τοιαύτον
κατά Villemain είναι ή ζωηρότητα και πιστοσί-
ρα έργωνος του νεώτερου πολιτισμού και ή Ι-
διωτική ούτως ειπείν Ισπανία της κοινωνίας, έν
φ ή κατ' αυτό Ιστορία είναι είκόν των δημοσί-
ων άνδρών και έξωτερικών γεγονότων. Τό ή-

θογραφικόν μυθιστόρημα άνωτάτως είσόδον
εις τας μέθους τας σύμπερινες κοινωνίας ά-
πεικονίει να παρακαταλειθση τον ιδιωτικόν βί-
ον του άνθρώπου και να άνωταίωσι αι τον
μετά πείσης έπιτημέρας παντελώς άδιωκουσύν.
άν έν τη άποκείρη τον ταύτη κινδυνώση να εκ-
δήση τά του άικον έν τώ δήμω, να μέγη δημό-
δή την αΐθουσαν εις τας τριόδους και να ά-
πεικονίση εις τό πολύ κοινόν πολλίους άσχη-
μίας και σκινδουλά. Έκ της τοιαύτης του όλο-
θιχρός πείσης τό ήθογραφικόν μυθιστόρημα έ-
νώστε έκτρέπεται εις νωσάδη έδάρση και γίνε-
ται **παθολογικόν** άρσασόμενον εις κτηνώδες
και έρωθίλου: άπεικονίσεις. Μετά μεγαλοφρεσί-
ας γραφόμενον δύναται να άνεραθή μίχρη
έθιμοθ έργου, έντός του όποιου άντακαρ-
τιζονται τά ήθη και ό χωρηκός ένός έσοθ
έν πείση αυτών τη πραγματικότητι. Άνωτιχώς
την τοιαύτην προνομιστήν ήθιου δύναται να
καταλήθουσιν άλλωστίς μόνον έργα άντάθη του
άνήματος τούτου: τά **λοικα** συνήθους ή παρι-
στοίσι τός εκόνος των ήρώων αιτών όπειλές
και πλάδους, άμβλυνοήσας τά γενναία της γυ-
χής συντισθήσασαι, ή έτι χειρότερον άπεις είσέλ-
θόντα εις τον κοινωνικόν ήθροβρον άδυνατού-
σι πλέον να έξέλθουσιν έξ αυτού και μετ' άου-
νωσθήσιν Ισχυρογνωμοσίνης παρακαταλειθόσι
και εις είδεχθιστότερη μορφή κοινωνικός τιμος
άλλης, εις όποιος άνάλυθον ούχι την θερη-
πίαν αλλά την εις τό πολύ κοινόν διατηρησιν.
Έν τώ πρώτω κεφαλίω της παρούσης μελέ-
της έλεχθόσιν τινι περί της κτηρολήθους: πάν-
τες του **ήθογραφικου** μυθιστορηματος, άπερ
άκολούθησαν την πείση της σύμπερινς έπαχής
Ισπανία προς τον **πραγματισμόν** (realisme) και
προσέλαθε **παθολογικήν** μορφήν. Είναι δι
ό **πραγματισμός** έν τώ μυθιστορηματι τυχρη
θυσίζοντα την μορφήν εις την ήλην, τό έλα-
τών ούσθημα εις την αρχαίην ισοθισιν, τό Ι-
δεώδες εις τό πραγματικόν τέχνη, ήτις δέν ύ-
ποχωρησιν ούτε ένώσιον της άσχημοσύνης ούτε
ένόσιον της άχρητης κτηνώδους και χυδαίότη-
τος διατηρημένη, ότι έρωσθ μετά της μεγαλι-
είρας άκαρφείας και τά έλέχθασαι σιμβάντα τη:
πραγματικότητος. έν τή ταύτη ήμιας ού-
της ήμιας ήθολογίαις από άλλωσους τέχνης
εις έπαιμονον σιονδήν σπειών τινών παιδο-
λογικών περιπτώσεων, τό δε μυθιστόρημα ύ-
περ άντιπροσωπεύει αιτήν περιβαλλέται και
άποκαταίεται ήνι καθήκοντα, διότι αιτι να
άφελήση ήμια κατ' ήλην τών άκαρφείων φεί-
νεται ίσα άνεργονίεται προς Ισπανικήν τινι
κλαίην, ώς έλ έρωσθ έρωσθ ό M. Brunetiere
έν τώ σχετιώ ήθωρω αυτού της "Επιθεορί-
σως των δύο κόσμων. " Τώ όπι όπι ό μυ-
θιστορηγραφικός περιουσιχη διά της Ισπανο-
γγηρομένης αυτού φαντασίας περιπτώσεις κλη-
ματίτης παθολογικής καταστάσεως, έκτροχημα-

* Στοι. Ηρά. Κρονολόγιο Γερμαν. Λογιστική καλ. 1876 σ. 114.

μάν πάθους, όστις είναι σφάδον άδύνατον να
περσασθώση έν τη πράξη, τότε ούτος καθό-
λου άντιθέτως καθόλουσιν άκαρφείων μύ-
λων ή τεχνικός συγγραφεύς.

Υποθέτεται ήμια να ήθολογίαις έν έτι εί-
δος του μυθιστορηματός προς άποκρίσασιν
του παρόντος κεφαλίου, τούτ' **εστι** τό **επι-
στημονικόν**, όπερ είναι δημοκρήμιαι καθήκον
νόν διά του όποιου έρωσθ πειθήματα άκαρ-
φείων να διαδώσασαι παρά τη κοινή τά δια-
μια της έπιστήμης περιεθόντες ούτά με λί-
αν έπαρμον ήθημα. Κλαίος, όστις μάλιστα
πίντα έπίτηχεν έν τώ δουκόλω τούτω είδει
είναι ό χωρηκός Γάλλος συγγραφεύς Ιουλί-
ος Βέρον, όστις ίσαν προσφώνως συνίδασαι την
σχηματιστήν τά έδωκείρησιν φαντασάδη διή-
γησιν μετ' των διασητόρων προβληματών της
νεώτερης φυσικής έπιστήμης. Δι' ού πρώτον
ή ήθος και ή ήθος έρωσθον εις την μέλητην
των φυσικών έπιστημών, άπερσασθαι πειται
να χωρηκισθήσιν τα έξ αυτών συμπεριπέματα
άκαρφείων: έν τώ μυθιστορηματι και έγένε-
το ούτως άσημική: και έρωσθαι νωσθόνος
έν τη λογοτεχνία, άπερ άπην άκαρφείων
μορφών μετ'ό πάντων των περιουσιμίων

(ήθων. Τό είδος τούτο δύναται να κληθή και
« φαντασάδης φυσιολογικόν μυθιστόρημα » *
διότι ό Βέρον έν τας έργος αυτού χωρημο-
πει μόνον φυσιολογικώ γεγονόσι τά δε έ-
ρωσθια προς τον σκοπόν του μίμια είναι φαντα-
σάδης. Τό πρώτον ταύτων μυθιστορηματός
δε" ού έγένετο γνωστός εις τό ποδίκαιον, ή-
τω τό έργον « πίντα έν άριστοίω εβδομαίδη »
ή δε άπειχία αυτού κατέπεισε τον συγγραφέα
να έπαρφήση και άλλωσιν άλλα φαντασά-
ταίθησιν « προς την σελήνην » « περί την σε-
λήνην » « εις τό κέντρον της γης » « 20000 τά-
ρας υπό την θάλασσαν » κ.τ.λ. κ.τ.λ. έν τώ
όποιος πίντα καταλήθίσασαι συνιδάζοντα αι
φυσική γνώσις μετ' της ποιητικής εύφρείας
και καθίσταται εις τον άνεγνωστην γνωσιν
αλλωσιν ίσα φυσιολογικώ ζητήματα και πράγ-
ματα. Τά έργα του άπλήστως μεταφράσθησαν
εις πολλές Εύρωπαϊκές γλώσσας, ίσάνυ δε και
εις την "Ελληνικήν.

* Στοι. Ηρά. Κλαίος. Κρονολόγιο καλ. έν ήθη
Ιουλίος Βέρον.

ΒΡΟΧΗ ΔΑΚΡΥΑ

ΑΒΥΣΣΙΝΙΣ ΠΑΡΘΕΝΟΣ

Τό βροχόμηνος σίνεση
πριά άνασινάθη,
Τό δάκρυ του άρχίνου
σπή γή νάχρησινάθη!
Είμαι ό πόνος, ό άχρός,
του ούρανοσ καί κλαίει,
Κλαίει τό μάρο χωρημό
και πείθς δέν τίνα κλαίει!
Κλαίει τά θάνατα τά βρονά,
ή στήλη, τά λαγγάδα,
και μίνα μαρο δάκρυα
χόσιν τά φύλλοκάρδα!
Κλαίω και γώ τό χωρημό,
και πείσο τάχα πείσο!
του χωρημοσ δέν κλαίωσιν
τή σημεροά τη τάση;
Παντοσ, παντοσ τό δάκρυα
γανίκατα ποτήμα
και σίρνον δ.π. αθήμαλο
στά δάθη, στα σκοτάδα!
Δάκρυα λύπησ και γαρύ,
σπών κλαίον έλο στάθη.
Δάκρυα, Δάκρυα, παντοσ
τό δάκρυ άναγκλιάθη!

Κυδωνία Δημήτριος Κυριακίδη

* Στοι. ΗΡΑ. Κρονολόγιο Γερμαν. Λογιστική καλ. 1876 σ. 114.

ΠΕΡΙ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ

Ἡ ἰατρικὴ λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ καὶ παλαιότερον τοῦτον τὸν ἔθνον ὄντος, ἦτο καὶ εἶνα τὸ θαυμάσιον τῶν ἀντιλήψεων εἰς οὗ τὴν ἀπέλευσιν τῆς διακορῆς κατακρίνονται δοξασμοὶ οἱ μάλιστα τῆς ὑψηλοῦ περιωρισμένης λαοῦ, πρὸς κατάληψιν τῆς ὑψίστης σκοπίας, ἀπ' ἧς μέλλουσι εὐδαιμονοῦν εἰς τὴν ἔξαιρέτησιν τοῦ μεγαλείου τῆς ὑπάρξεως· ἀλλ' ἔκει ἐπιγνώσει καὶ καταπίπτουσι αὐτῆς ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἔχοντες πάντοτε πρὸ αὐτῶν τὸ ἄλυτον τῆς ὑπάρξεως αἰνίγμα.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν ὁ γόρος, ὅπως κατέβημεν εἰς τὴν βαρβαρὴν τῶν ὑψηλῶν τοῦτον ἐπιστημονικὸν ζητημάτων, δὲν θὰ ἐξέτασμεν τὸν ἀνθρώπον οἷον ὑπὸ ἀνατομικῆν ἐπιφάνειαν, δίδει πολλὰ θὰ παρεκκλίνουσι τὸν πρακτικὸν ἡμῶν σκοπὸν· οἷον ὑπὸ φιλοσοφικῆν, δίδει ἄριστα τότε θὰ ὄμνουντες πᾶσι καταληπτοί. Ἀπλῶς, ἀπλοῦστα θὰ ἐρανίσωμεν τὸν ἀνθρώπον ὑπὸ φυσιολογικῆν ἐπιφάνειαν, εἰσδόντες κατὰ τὴν εὐνοίαν ἄλλοι καρδιολογίαι, ἐν μίση τῶν σκιαρῶν ζητημάτων τοῦ Ὑπνωτισμοῦ, τοῦ ἀποκαλοῦντος ἀπὸ τῆς μᾶς μέχρι τῆς ἐτέρας ἄκρας τοῦ πολιτισμοῦ κόσμου πάντα σκῆν ἄνδρα.

Ὁ Ὑπνωτισμὸς ἤρξατο ἐδρασιόμηνος ἀπὸ τῆς ἰσοχῆς τοῦ Μισμέρου ἐν ἔτη 1778.

Ὁ Μισμέρος ἰατρός τῆς Βαυαρίας Σχολῆς ἐγενήθη ἐν Merelburg τῆς Γερμανίας κατὰ Μάιον τοῦ 1733. Ἐπισκίρηθη τὸ πρῶτον τῆς τῶν γραμμάτων ἐστὶν τοῦ Παρισιῶν ἐν ἡλικίᾳ 45 ἔτων κερύτων ἐπὶ ἀπαιτία τῆν ἰδίαν αὐτοῦ περὶ Ὑπνωτισμοῦ ἀποκάλειν διὰ τῆς τοῦ ὀλίμου προσηλήσεως, διακρίτων ἅπαντας τοῦ ἐπιστημονικοῦ κύκλου καὶ διακρινόμενος δι' ὀφθαλμοὺς μαγίαν φυσικὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστῶν καὶ ἐπιγνώσει

ἐπιγνώσει.

Διὰ τὴν Γερμανίαν, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἰταλίαν, ἐδιδόκει τὸ φιλοσοφικὸν ὄστημα αὐτοῦ ἐγκραταστὸς εἶδος εἰς Ἑλβετίαν ὅπως παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Κωνσταντίας Λίμνης περὶ τὴν ἀνάτοιν τῆς τελευταίας αὐτοῦ ἡμέρας μακρὰν τῆς ἀνθρωπίνης τέρσεως.

Ἐν θαυμάσιον δὲ γήρατι καὶ πλοῦτον ἀπαίρει ἐτελεύτησεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πατρίδα καταλιπὼν πιστὸν ἑπαθὸν αὐτοῦ τὸν Elson.

Καὶ ἔπειτα φρανολόγος ὁ διάσημος ὀπαθὸς τῆς Σχολῆς τοῦ Τζέμιερμαν, ὁ ἰατρός Gall, ὁ κρυσταλλικός Gall, ὁ θαυμασιὸς περιγράφας τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐν γένει, ἔδωκε δὲ τὸ ἀγκυράλιον, δημοσιεύσας τὰ πολύτιμα αὐτοῦ ἔργα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ χειροκροτηθεὶς ὑπ' ἀπάσης τῆς ὑψηλοῦ, πολλαχῶς κατέβηκε πρὸς ἐπικρίσειν τῶν πειραμάτων τοῦ Μισμέρου ἐν τῇ σκιαρῇ ζητημάτων τοῦ Ὑπνωτισμοῦ, πολυμήτρηνος ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς Lascok καὶ ἔμως θραυσιόμηνος διὰ τῆς κρυσταλλομαντίας, ἦτοι ἤματι τότε εἰς Παρισίον. Ἀπεδείκνυτο δὲ ἐπιστημονικώτατα τὰς διακρίσεις φυσικὰς τῶν ἀλλοιώσεων δι' ὄφθαλμοὺς κατατάξιως ἀντιπαραθέσεων γινόμενων ἐν διακρίσει τοῦ ἀγκυράλιου γυναικῶν. Τὰς ἀκαταγνώστους τῶν ἰδίων τοῦ Gall, παρελθόντων ἐκτοτε οἱ περιφανοὶ νευρολόγοι Mekei, de Desmoulin, de Carus, de Treiennus, de Serves καὶ de Plourens.

Ἐπίσης ἀναγράφονται μεταξὺ τοῦ σκῆθου ἡμῶν ἐρίζοντες ἀφίπτοντες, ὅν ἡ ὑπάρξει εἶνε ἐφήμερος ἢ μάλλον στιγμιαία ἀναγράφονται ἔμως καὶ τινες ἀκτινοβόλοι ἀστέρες, ὅν ἡ λάμψις οὐ μόνον γλυκεία καὶ ζωογόνος τυγχάνει ἐπὶ τῆς ὑψηλοῦ ἀλλὰ

Ἡ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ - ΕΝ ΣΑΜΩ

καὶ αἰωνία. Καὶ ἡ λάμψις τοῦ Μισμέρου καὶ Gall, δὲν ἦτο παροδική, ἦτο παρήγορος, ἦτο προάγγελος ἰσοῦς ἐνεργητικώτατον τῆ παροδοῦ ἀνθρωπότητα ἀκτίων· δίδει ἀνήγειρεν ἐκ τοῦ ληθάρου τὸν Σκότον φυσιοδίην Braide, τὴν περιφανῆ τοῦ 19^{ου} αἰῶνος καθηγητῆν James Braide, προσηλθόντα τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ πειρήματα τῶν Mesmer καὶ Gall, εἰς ὅν ἔδωκε τὴν νίαν αὐτοῦ Σχολῆν τοῦ «Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ» τοῦ ἄλλοτι Braidismus καλοῦμενον.

Διέβημεν ἔδη ἐν περιθῶν τὰ ἔτη ἐκαίνα καθ' ἃ ἀθαματούργηται ἡ τοῦ Ὑπνωτισμοῦ καὶ Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ μέθοδος καὶ συναντήσωμεν ἐπὶ τῆς ἡλικίας αὐτῆς θεωρίας τοῦ Braide, ἦτοι ἀπησχέλησε ἅπαντα τὸν τότε ἐπιστημονικὸν κόσμον, τοῦ περιφανοῦς δηλονότι Clempark, Berger, Preyer καὶ Ficher ἐν Γερ-

μανίᾳ, ἐν Γαλλίᾳ τῶν Riebel, Vulpiam Charcot, Bonnevillie, Bernhaim καὶ Flammarion, ἐν Ἰταλίᾳ τῶν de Giovannie καὶ Sombroto καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τῶν Carpenter, ἀλλοθόντας τὴν ὑψίστην ἐπίστην φρανολόγικῆν κλίμακα τοῦ Ὑπνωτισμοῦ καὶ ἐπιδιδόντας ἀπὸ τῆς ὑψίστης εἰς τὴν ἔξαιρέτησιν τοῦ μαγνητισμοῦ εἰς τὴν ἔξαιρέτησιν τοῦ νευρικοῦ κέντρου. Καὶ οἱ διακρίσεις οἷον ἄνδρα, οἱ ἀπὸ αἰῶνος διαδοχικῶς μαχθῶντες ἐπὶ τοῦ θύματος τοῦτου, μέχρι τῶν ἡμερῶν μᾶς κατακρίνονται πρὸς ἀποκάλειν τῶν γαλατισμάτων ἐν τῇ νευρολογίᾳ ἡμερῶν τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ Ὑπνωτισμοῦ.

(Ἔπειτα συνέχεια)

Συμῶνι ΜΑΡΙΝ. ΚΟΥΤΟΥΒΛΑΗΣ
Ἰατροῦ

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

Ο Ήλιος Γερμανικής Κοινωνίας κ. Γ. Σακίδη, ο Αρσένιος Γερμανός...

Εν τούτοις ο γάμος και η ζωή...

Ο κ. Σακίδη, μετά την αλληλεπίδραση...

Δεν είναι απαραίτητο να είμαστε...

2. Είς κόρην φιλοφρονούντων

Γέλω, κόρη, τόσον γέλω,
δουσε είν' ο αίματος βίος.

Γέλω, κόρη, τόσον γέλω,
δουσε είν' ο αίματος βίος.

Πέλω, κόρη, τόσον γέλω,
δουσε είν' ο αίματος βίος.

2. Είς κόρην κοιμωμένην

Κοιμάται εις τοῦ Ἰπποκράτη...

Τοῦ Ἰπποκράτη ἡ προῆ με...

Τὰ βλέφαρά μου κρυστάλλα...

Μὴ πάλιν μὴ τοὺς μάγους...

Ἐκλόμα καὶ εἰς μάτιν...

3. Είς κάτοικον

Ἀληθὲς εἰκὼν τῆς πιστῆς...

Δὲν δεκνῶεις οὐ θαλερὰν...

Σὺ τῆν ἀληθῆ προσηγορίαν...

Ὅταν ἀκούεις παλαιὰ ὁ ἦχος...

Σπύδωνη Γεωγ. Σακίδης Δ.Φ.

ΟΙΚΥΡΙΟΣ ΠΕΡΙΤΤΟΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ

Τῷ Κυρίῳ Σπυρίδωνι Γερμανῶν.

(Συνόχη καὶ τέλος)

Τετάρτη. Ἐκοιμήθην ὄχι καλῶς...

Μὲ παρηγορεῖ ἡ ἰδέα...

Ἀμα γεννώμεθα μᾶς...

Ὅτε τὰ λινὰ καὶ τὰ ποῦπουλια...

Ὅταν ἀκούεις παλαιὰ ὁ ἦχος...

Ὅταν ἀκούεις παλαιὰ ὁ ἦχος...

Ὅ, ἄνθρωπε, μάταιε ἄνθρωπε...

σόν; Καὶ ἀφοῦ μὲ τὰ...

Ὑπὸ τὸ βάρος τῶν...

Συνόχη καὶ τέλος...

Ὅ, ἄνθρωπε, μάταιε ἄνθρωπε...

σος τὴν προσοχὴν μου, ἢ ἐξῆς ἐπιχειρήσεις:

“Ἡ ἡρωὶς τῶν Φαλήρων” καὶ ἑξακολευθῶ” Σήμερον τὸ πρῶτόν θά συνέβαινε μέγα καὶ ἀνεκαυμάτωτον δυστύχημα. Ὁ βασιλεὺς ἐξ Ἀγγλίας ἠρογενής, κ. Σουφρονίδης Περικτῆς, μεταβὰς εἰς Φάλιρον, ἤσως λάβῃ τὸ λουτρόν του, θά ἐγένετο θῆριον ἐξ ὑπερτασίου θαλασσιῶν κέρματος ἐν ἡ κ. . . (ἀποσπασθὲν τὸ ὄνομα καὶ (αἰθνημίαν της) δὲν ἐσπίπιδε. - -” Καὶ ἡ ἑρωϊκὴς αἰτία ἐκ τῶν χειρῶν μου. Εἶμαι βεβαίως ἐγὼ ὁ σωθὴς, ἀλλ’ ἡ καρδίαν . . . Ἀγαπήμων κούρασιν καὶ ἀθυμίαν, ἐκδύομαι γυμνάσιον διὰ τὰ τρέξω εἰς συνάντησιν τοῦ κ. Γερωνίδου· αὐτὸς θά γνωρίζῃ τὰ καθέκαστα.

“Ἐνθ’ εἶμαι εἰς ἀναζήτησιν τοῦ καπέλου, ἀκοῦοι κίετον.” Ἐμπρός”!—Σὰς ἐνοχλῶ, Κέριε λέγει ὁ γραμματεὺς εἰσερχόμενος, ἀλλὰ μὲ εἶπατε χθὲς οἱ σήμερον θά ἀναχωρήσετε καὶ ὑπεσχέθηκα τὸ δωμάτιον εἰς μίαν κερίαν τοῦ δὲν εἶνε εὐχαριστημένη ἀπ’ τὸ δικό της. Θέλετε ν’ ἀλλάξετε μαζὶ της;—Ἐδωριστως, ὅπου ἡ κυρία θέλησιν καὶ ἀπογεύσασθαι, ἀπαιτῶ ἐν βίῃ διανοηθῆναι πρὸς τὴν θύραν, καθ’ ἣν ἀνιέρη ἀκοῦσθαι ἢ κυρία εἰσέλθοιτο. Συμβῆναι ἐλαφρὰ ἀναγκασίας. “Συγγνώμη. . . ἢ ἐπαληθεῖς μ’ (μποδίζει νὰ τελειώσω τὴν λέξιν. Ἡ κυρία εἶνε ἡ τοῦ Νοσοκομείου, τοῦ Σιδηροδρόμου, καὶ πιθανότατα δὲ καὶ τοῦ Φαλήρου. Μὲ καταλαμβάνει ὀργὴ ἀκατανίκητος. Μὲ τὴ δικαιοσύνη μ’ ἔσωσον ἀπὸ τὸν θάνατον, ἢ ἀδύνατος!” “Ὁχι κυρία ὄχι, δὲν σὺς παραχωρῶ τὸ δωμάτιον, θέλω νὰ εἶπω καὶ ἀντὶ τούτων τῶν πλῆρη ἐκδικήσιμος λόγων μου, τὰ χεῖλη μου προσφέρουν. “Σὰς ἐγνωμονῶ, Κυρία, διότι μ’ ἐσώσατε.”

—Πὸς ἐμάθαιτε οἱ ἐγὼ οὐκ ἐσώσα;—Τὸ συμπεραίνω ἢ μᾶλλον τὸ προσιθάνομαι!—Σὰς βεβαίως, Κέριε, οἱ δὲν μὴ ὀφείλουται κυρίαν ὑποχρέωσιν. Ἰδοὺ πὸς ἔργη καὶ οὐκ ἐσώσα” κολυμβῶ ἤμισα, ἀνεπιπῶς ἐξήλθον χωρὶς ἡβῆσαν εἰς τὴ πέλαγος, ὅπου οὐκ δέκοντα εἰς κίνδυνον. Ἀμέσως ἀνελογισθὴν τὸ δίκριον τῆς ἀτοχῆς μητρὸς σας ἢ τῆς ἀπαρηγορητῶν οὐδέου σας καὶ ἐσπευσάτε πρὸς βοήθειάν σας μὲ τὴν πεποιθῆσιν οἱ θά βαρῶα ἐνοουθῶμενόν τινα τῆς Τύχης.

—“Α! ὄχι, Κυρία! τοῦναντίον ἐσώσατε περιττὸν καὶ ἀχρηστον, ἀφοῦ οὔτε μητέρα οὐδὲ οὐδέον εἶχε νὰ τὸν κλαύσῃ!” Ἐσώσατε ἄνθρωπον ὁ ὁσῶτος εἶχε βαρυνθῆ τὴν ἐρημίαν του εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ ἐξῆται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης τὸν θάνατον. “Ἄλλ’ ἤδη μεταβάλλει γνώμην καὶ ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειάν σας διὰ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ θῆμιρον μεταξὺ τῶν εὐνοουμένων, ὡς εἶπευ τῆς Τύχης. “Ἡ κ. μου εἶνει τὴν χεῖρα καὶ μὲ τρέμουσαν φωνήν” Διατὸ ὄχι!”

“Ὅποια μεταβολὴ εἰς τόσον βραχὺ διάστημα! Ὅποια ἀντίθετοις αἰσθημάτων καὶ πραγμάτων! Ἄλλ’ εἶνε ἀραγε ἀντίθετοι αἱ λέξεις ἀτοκτονία καὶ γάμος ἢ συνώνυμοι; Τὴν ἀπορίαν αὐτὴν ἠρῶ νὰ λύσουν οἱ κ.κ. Ἀκαδημαῖκοί μας. Ἐγὼ τοῦτο μόνον γνωρίζω οἱ ἀπ’ αὐτῆς τῆς οὐγμῆς ἀπεσφῶσα νὰ ἐγκατασταθῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μου, εἰς τὴν ἰσοίαν ὀφείλω τὴν ἀνάστασιν μου.

Κυδωνία Αθηνῶ Ν. Σερεμέτη

ΤΗ ΙΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ΣΚΙΑ

Ἰ Μαρτὶ τὸ δάμνητον μὲναι μου μὲ αἶψα γαστρίαι, καὶ μὲ πικρὰ σπασμὸν εἰς τὴν σου θύρῃ / τὴ σπασμῶν μου ἐπὶ θυμῶν μου καὶ ἀναρῶν, καὶ τὴ γαστρίαι μου πικρῶτα μόνον ἐπὶ τὴ γαστρίαι /

Ἰκανὸν δάμνητον τὸν κέρμα καὶ τὴν ἀνάστασιν μου, καὶ ἐκαστὸς τὸ ἄσπασ καὶ ἄσπασ μου ἀσπασ / καὶ μὲ πικρὰ σπασμὸν τὸν τὴ πικρὰ σπασμὸν μου, καὶ τὴν τὴν ἀναρῶν μου πικρῶτα μόνον ἐπὶ τὴ γαστρίαι /

Ἰδὼν ἐκαστὸν ἀσπασ τὸν τὴν τὴν ἀναρῶν μου πικρῶ, καὶ τὴν κέρμα μου ἀναρῶν τὸν πικρὸν τὸν πικρῶ. Μόνον καὶ τὴν μὲναι μου ἀσπασ τὸν τὴν τὴν πικρῶ καὶ ἀσπασ ἀναρῶν μου ἀσπασ τὸν τὴν τὴν πικρῶ /

Κυδωνία Ἀλέξ. Ν. Κοιζώνης.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ Δ ΣΙΤΟΣ

Ἐν τῇ παραγωγῇ καὶ ἐξαγωγῇ τοῦ σίτου τὰ σκληρὰ κατέχουσιν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς μὲ ἐτησίαν παραγωγὴν 250,000,000 ἑκατολίων, εἰς ἃν 165,000,000 ἑκατολίτρα ὑπολογίζεται ὁ χειμερινὸς καὶ εἰς 85,000,000 ἑκατολίτρα, ὁ ἑαρινὸς σίτος. Σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας ἑπικρατείας, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ὅν ἡ ἐτησίαν ἐξαγωγή ἀνέρχεται εἰς 45—50 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρα, ἐραδῶς ἐπεδύθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου, ἀνέπτυξαν ἕως τὴν παραγωγὴν αὐτοῦ μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος.

Τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ παραγωγῇ καὶ ἐξαγωγῇ τοῦ σίτου, κατέχει ἡ Ρωσία μὲ ἐτησίαν παραγωγὴν 185 ἑκατομμυρίων ἑκατολίων, εἰς ἃν ὁ μὲν χειμερινὸς σίτος ὑπολογίζεται εἰς 110,000,000 ὁ δὲ ἑαρινὸς εἰς 75,000,000 ἑκατολίτρα. Ὁ σκληρότετος, ὅστινος ἡ παραγωγὴ ἀνέρχεται κατὰ προσέγγισιν εἰς 65,000,000 ἑκατολίων ἀποτελεῖ τὸ κατ’ ἐξοχὴν εἶδος τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἡ Ρωσία πρὸ τῆς καταπληκτικῆς πρὸς τοὺς Ἡνωμένους Πολιτεῖαν τῆς Ἀμερικῆς κατέχευε τὰ πρῶτα, σήμερον ἕως ἀδυνατεῖ ἀπὸ τοῦ νὰ κείνηται τὴν ὑπεροχὴν ταύτην.

Μετὰ τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν, ἡ Γαλλία ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν παραγωγὴν τοῦ σίτου κατέχει τὴν τρίτην θέσιν. Μολταταῦτα, οὐ μόνον σπακίως προφοδοτεῖ εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀλλὰ ἐστὶν δευτεῖα καὶ συμπληροῦ ἐξῆσθαι τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίαν καταναλώσεως αὐτῆς. Ἡ παραγωγὴ αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 130,000,000 ἑκατολίτρα.

Αἱ Ἰνδία ἢ κατ’ ἐξοχὴν σπακίως γῆρα τῆς Ἀσίας, τάσσεται ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίαν παραγωγῆς μετὰ τὴν Γαλλίαν, συγκομιζούσα συμφῶνως πρὸς τὰς τελευταίας στατιστικὰς 120,000,000 περίπου ἑκατολίτρα.

Ἡ γιανναία ἐπίκτασις τῶν σιδηροδρόμων συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος τούτου εἰς τὰ ἐκθέτερα τῆς γῆρας ταύτης, γαίαι δὲ πᾶσι σιταίραι, ἐν αἷς ἡ καλλιέργεια αὐτῶν ἔστ’ ἀκατέργητος, σήμερον παρεμβάλλουσι πεδιάδας ἀφορητάς, συνισπορεύουσι τὴν συνίθη ποσότητα εἰς τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν καὶ καταναλώσιν τοῦ σίτου. Ἡ εὐτυχία αὐτῆ, κατὰ μέγα μέρος ἐρεῖται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ποικιλοτρόπως ἐνθαρρύνει τὴν καλ-

λίεργειαν τοῦ προϊόντος τούτου. Πᾶσι, ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς παραγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἔρχεται ἡ Ἀργεντινὴ. Ἡ Λατινικὴ αἰθερ, Δημοκρατία Ἰσουλκαστο ταραστίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ γεωργίᾳ, ἡ παραγωγὴ τῆς κατὰ προσέγγισιν ἀνέρχεται εἰς 60,000,000 ἑκατολίτρα, εἰς ἃν τὰ 318 ἐκθέται δὲ ἐξαγωγῆς. Ἡ Ἀργεντινὴ Δημοκρατία κείνηται ἀπερᾶντος ἀπασπασ ἐκατομμυρίων, ἀνορθοζομένης κατὰ τοὺς εἰδικὸς εἰς 100 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρα ἑκαστην, ἀποτελοῦσαν ὡς ἔργισα τὴν διπλάσιαν ἑπικρασίαν τῆς Γαλλίας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς, καίτοι ἐλάχιστος συγκοπιθόμενος εἰς 600,000 φύλων, εἶνε ἐπιδαρμένος μάλλον εἰς τὴν γεωργίαν, πρὸς αἷς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἐκρηχθῆναι. Τὸ γεωργικὸν δὲ μάλλον αὐτῆς εἶνε μέγα, καθὼς πάντοτε σχεδὸν συναρτῆται εἰς τὴν παγκόσμιον καταναλώσιν, ὅ ἀποτελεῖται δὲ μετ’ οὐ πολλὸν τὸν ὑπερβαίνον τῆς ὑπερίαν.

Ἡ Ἀστέρα, τῆς ὁσῶτος ἡ ἠγγυγρία εἶνε ἡ μεγάλη σπακίως, σπασμὸν ἑραδῶς πρὸς τὸ 60,000,000 ἑκατολίτρα.

Ἡ ἑπικρατεία δ’ αἰθερ, εἶνε ἐν καιρῷ ποτεδίας, ἣτις σπασμὸν πικρῶς, ἀναρῶν γεμαντικὰς ἀγορᾶς ἐκ Σαρδίας καὶ Ἰταλίας, γασμιοσποῖται δὲ οὐκ σπασμὸς καὶ τὸν πικρῶν ἄσπασ.

Ἡ Ἰταλία, μὲ παραγωγὴν 68 ἑκατομμυρίων ἑκατολίων, τῆς ὁσῶτος ἡ ἀσπασ κείνηται ἀνεπαρκῆς διὰ τῆς ἀνάγκης τῆς γῆρας, εἰσάγει ἀσπασ 12—15 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρα.

Ἡ Γερμανία, ἣς ἡ ἀσπασ κατὰ προσέγγισιν ἀνέρχεται εἰς 54,000,000 ἑκατολίτρα ἀναγκάζεται νὰ ἐνεργῇ σημαντικὰ ἀγορὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκ τῆς Ρωσίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἀργεντινῆς, καθὼς ἡ παραγωγὴ αὐτῆς θεωρεῖται ὡς ἀνεπαρκῆς, εἶνε τῆς πικρῶς αἰθῆρας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Ὅτι δὲ πρὸ τῶν ἀνάγκης αὐτῶν ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἐκέρτατο δὲ σπασμὸν ἄσπασ, τὸν σπασμὸν αὐτῆς ἡ Γερμανία προέριζε διὰ τὴν ἐξαγωγὴν.

Σμύρνη Εὐάγγ. Σορίκας (Καθηγητῆς Ἐμπορικῶν)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΥΔΩΝΙΩΝ - ΤΣΙΓΓΑΡΙΑ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Η εμπορική κίνηση της πόλεώς μας, λόγω της παραγωγής άριστων άρκελαστών πάντοτε ζει τρέπ, κι τμησιών άριστων διατηρούνται εις τό σημειοειστάτων κατάλληλων κατασκευών, 200-250 γρ. τρ. τή λαγήν. κατά την ποιότητα, ως δε και εν τω προηγουμένω φασ. εγχαρτα πρέζει δέν υφίσταται φέδος ύποταξίσεως άλλα μάλλιν υφιστάται τω άπώματι καθ' όσον και η έκτατα πλυσάει, περί τό τίμημα της και η ποιότητος των καλών άκείων φαίνεται ότι χροσον εις τό μεγάλη ήμισυαίνα άντρα, όδη άγίνοντο πρέζει 120-125 φργ. τή 100 Κλ. εις τμήν δλγ. άνάλογον πρέζ τή 10 φργ. τρη, τή άπλήν.

Τό τελευταίον φάσ, εγχαρτα έν επέρτερον μλάθος εις τόν άποκόρπον άκός μικρός πνευ προσόλητ εις τω άριστασταν έπ κορηόν, άλάχριστον τό ποσόν, αιδάμωσ επηρεάζοντα την ποιότητα του άξου. Δέν πρέζει δε να παρήγγι τίς πλάιν εις κακοδόμιας, αιδάμωσ συμφοροντολόγων σκοπούντων τόν έμπορμόν της Άγορής πρέζ άδόν έφάλας.

Η εικονομαχία καύλασσι της πόλεώς μας άεθακόλυμι διατελοόσα υπό την επίδρασιν την δυναμική της άποπόλητ τώσ πληθυσμόν της Τροπέζης Μυτιλήνης. Ύπό τί μη ήρμαι τούτο εί έντοσθα Άξέροφ Μόνον άναρτήσαν εις κατέστησιν πωμολογία, τμήν ήμισυαν δε όσως τίς πρέζματα μη πωμολογία, άναρτήσαν δε ύ-

πεκώφους τινάς έκδόσεις εις έάρως άλλων εντίμων ήμισυων.

Όχι μόνον ή φιλανθρωπία αλλά αυτό τό συμφόνον των πιστωτών άποιεί όσως μη έξωθώσιν αυτό τά πρέζματα εις τό έσχατα, άλλα να έπλοσθώσι δε ύπομνητς μέγχις εδ παρήλητ ή εικονομαχία αυτή κρίσις, έίδι έν άπ παραδείγματι ή έντιμος και πολυάριθμος Συναγωγή των Βουροδοφών, ήτις κατ' έξοχήν υφίσταται τής συνεπίσετς της οικονομικής τούτης κρίσεως, δυσχαραινεται εις την άκροσίν άκπληρωσιν των ύποχρεώσεών της, εδδαμώσ τό τοσόνον πρέζχεται άκ κακής θελήσεως, άλλα άκ τού έπ τό είκεια Έμποροέματα υπό τής παρούσας άλατινάς συνθήκας έν είνα δυνατόν να τίχωνσ άγοραστών.

Εις άξέμπαριν μίτρον προίξη ή Διοριστική ήμισυ άρχή, έξαγοράσασα πρέζ την Συνακίαν Άγ. Γεωργίου έν τή θέσει Πηγαδέλλια είκίσκου, είπνις κατεβαρζόμηνι μέλλουσι ν' άπλλάξωσι τόν έκείσε γάρων άπό παντός νοσογόνου μολόσματος δια των συνεχεμένωσ άποχωρητήριων εις τό πορκείμενα φρέατα μέγχι τούδε μετογατευομένω.

Η " άρχή δε τό ήμισυ του Παντός, " άκ έπίστωμεν δε έπ σόν τώ γρόνω άπας ό έκεί γάρως ήλα: καταστή είρεια ένδρόφουος και θαλερό κλάσσια όπότα και τό ύδατα της έν λόγω πε-

ριογής ήλουσι καταστή πόσημα και όγιγρά εδχι δε όσως νόν έατία πόσης νόσου και μαλακίας.

Ό παρ' ήμισυ Σύνθεσιμος τών Έμποροέματων ήμισυ την έσπέραν τής Ν. Έτος προσεκάλασαν άπαντα τά μέλη αυτού τακτικά και άρηνά έν τή είκεια Άθεόσση ένθα έτελέσθη τό πατροπαράδοτον ήμισυον της Βασιλόπηγας ήτις κοπέλας διανομήθη εις πάντας τούς παρευρεθέντας.

Όμιλογουμένως τό άξέζυγλον τούτο ήμισυ έπέρ καθ' έκαστον Έτος ε Σύνθεσιμος τάλα, κακατακινώθει έπ εί έκάστοτε προεστάρηναι αιδού τήν ώνάσσει να έκτιμώσι προσημένως τά πατροπαράδοτα έκείνα ήμισυα άπνα και την άθνακήν συνοχήν έπαχθώσαι και τό άρχακιστικόν αισθημα άναζωοποιόσθιν. Είχρηξ έ' έργον ήθελεν είναι ένάν τώ άνω σιναιτόν ήμισυ έχρησίμεων ως ύπέλειπον πρέζ μήνην και εις τούδε έν τή ξένη διασπαρμένωσ Κυβερνάτωσ ως και εις άπαντας έν γέναι τούσ Όμιλογούς.

Μετά την διακομήν της Βασιλόπηγας διαδήγηγη και λαχέρον τό διάφορα άνακαίμενα άπασον εις πολλά μέλη πάντας ε' άπλήθων άπο-

κοιούμενοι τής μάλλιν εύαρέσιτος τών έντιμώστων τώσιν άκ της έλης έστρησ έσον και άκ της έπικαίρου έκδόσεως ήν ε άξέλόγοσ νίος κ. Κ. Σμιοσ άποιήσαντο.

Μετά πολλήσ ελχριστήσεως άγγίλλομεν και γρηγορόσως χαρηνίζομεν νόν Άριστοκλήν Γραμμίν άπό τώσ ένκακοσθεσίων έν τή ημισυήσ πόλει, την της Άχαικής Άριστοκλήσ κλάσει της μεγάλης Αθηναιοαμερικανικής Έταιρείσε, ήτις προέβησται υπό πόσης τής έπίθεσε σπουδαίαν προεδακτικήν άθηναιικήν άφείσαν να παρήσχη εις την πόλην μας εδ της κατ' εδθεσαν μετά τώσ λαχέλων της Έκδόσεσ έπικουνοσίας.

Πρόκτορας της έν λόγω Άριστοκλήσ Έταιρείσε έν τή ημισυήσ πόλει έπικουρήσαν ε. ή. Πάνος Κατ' αμερικανικήσ, όσως και λαχέρον γέως υπό πόσης της έπίθεσε άριστοκλήσε, ως και ε κατ' άνωτα άξέλόγοσ ε. Γ. Παρζαβήσ, έν άναρτήσασα έν τώσ τωσόνον έπικουρή και δεφάν έκδόσασιν ή νέα Άριστοκλήσ Γραμμή ήλα: μέγχι τής εύαρέσισεσ επ' άγαθό των έμπορικόν συμφορονών της ημισυήσ πόλεωσ.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ „ΠΕΝΘΙΜΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ“

Η θανάτωσ της Μαρίας, υπό πόσην: εις τή άναρτήσασα, μετά τούτ ή σελήδ μου. Ηείσε

Νυμφώσ σόν υπό νύμφησ εί κατίδαζαν με τό στερόν τής σαρφάρετς τραγούδι, σόν υπό πώμωσ άγαθιστόν έσθμα σου τά νεκρια μολόσσι επ' έρηναιαν λαυλοόδια,

Ήρθα πρέζ-είκοσσι, κατ' τή έσοκίπασα κι' είδα τή ματια τή κλασμένη, κι' είδα γλασίο γλασίο το προσωπικα τήσσορε να σταρνώσων τών μέλλων σόν ή άλυσίδα,

Κι' έκρηξ και σ' έφίλησ έπαρζόντασ —στανό φιλί και δάκρυ μόν έκεί κατεύ Ηείσε σολεία τό μέγχιλό σου έξέστασαν, πρέζ στή χαλή, μετ' άνάσ τού θανάτου.

Στά κάθε τι τούσ μέρωσων ή προσοπή του κλαίοσ έσασ είδα κατ'είδα επ' τή χαλκήσ κι' έκεί κορδέλλωσ γαλανήσ, πού γόρμιασ στή μαλλιά και τόσο πρέζ τούσ πείσασων τού μίτισπο τή έρσο.

Και κλασίντασ στή δομακία κορησ μολοπαρία και στήν πέδια, πού έν έσχατα, κολλώ στή έσφακία τή χροσά τή χαλή μου τήχρό και λαχέρον τήσσορεσ της προσοπήσ γαράκια.

† ΜΑΡΙΑ ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ†

Σμύρνη Σιν. Γ. Σπεράντωσ

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΥΤΙΑ

— Άνοιξε και τὸ Τροχὸν.
 — Ἀνοίγει δὲν τὸ τροχὸν ἴσως ἀπὸ τῆς ἰσορροπίας σου ἀφαιρούμε καὶ ἐκίσομεν εἰς ἄλλο καὶ τροχὸν μάλιστα.
 — Ἄν καὶ εἶδῃ ἡ Ἀποστολὴς μαροῦν ἄλλο πρὸς τροχὸν εἶναι.
 — Ἐπίσης μάλιστα σου εἶδῃ θίατρον καὶ ἔχομεν!
 — Αἱ Ἀστροὶ μὲς ὅμοις ἀληθοφανεῖται ὅτι θὰ ἐπισημάνουν τῆς Ἀποστολῆς τροχὸν τροχὸν!
 — Καὶ αἱ θὰ ἐκίσειν ἴσως τὸν τροχόν.
 — Καὶ εἰς τὸ τέλος εἶναι **BAL MASQUE**
 — Ἄς ἔρῃται ἄλλοι ἡμεῖς καὶ θὰ ἴσως.
 — Ἡ Βασίλισσα εὐαὶ εἰς τὸν Σάββατον ἀφαιρούμεν τὸ Ν. Ἔπος.
 — Ἡ ἄρμια εἶναι εὐαὶ ἀπέχευε πάλι.
 — Καθὼς καὶ τὸ Διαβόλιον.
 — Τὸ ὅμοιον ἀπετέλειτο ἀπὸ διαφόρων ἐπισημάνων.
 — Ἐκ τῶν τροχῶν ἴσως καὶ ἡμεῖς ἔργον ἀφαιρούμεν τὸν Αἰολικὸν Ἀστὴρα ἔλασεν εἰς τὸν κ. Στ. Ἀγγελοῦ.
 — Ἄλλ' ἴσως δευτέρου καὶ ἡ φησὶμας εὐαὶ καὶ κ. Ἀγγελοῦ καὶ ἡ εἶναι ἀφαιρούμεν εἰς τὸν Αἰολικὸν Ἀστὴρα.
 — Ὅχι μόνον ἴσως, ἀλλ' εἶχε καὶ ἀφαιρούμεν τὴν ἀφαιρούμεν τῆς.
 — Ἐπομένως ἀφαιρούμεν τὸ διαβόλιον καὶ τὸν τροχόν τῶν Αἰολικῶν Ἀστέρων.
 — Τὰ ἴσως ἀφαιρούμεν ἔλασεν εἰς τὸν κ. Γ. Πατριώτην.
 — Ἡ δ' εἶναι τῆς Ν. Ἔπος εἶναι εἰς τὸν κ. Α. Δημητρίου.
 — Ὅμοις ἀφαιρούμεν ἀφαιρούμεν τὸ ἄλλο ἀφαιρούμεν ἀπὸ τῶν Αἰολικῶν Ἀστέρων.
 — Ἡ εἶναι καὶ ἡμεῖς τὸ εἶναι καὶ τὴν ἀφαιρούμεν τῆς.
 — Ἐπομένως ἀφαιρούμεν καὶ ἄλλων ἴσως τῆς Τῆς.
 — Εἰς τὸν κ. Χρυσόστονον ἴσως εἶναι εὐαὶ καὶ τῆς.
 — Ἔτσι τοῦλάχιστον ἴσως τὸ εἶναι.
 — Τὸν τὸ ἀφαιρούμεν μὲς ἀπὸ μὲς ἀφαιρούμεν καὶ ἄλλο.
 — Ἐκ τῶν ἴσως μὲ ἀφαιρούμεν διὰ τὸ ἴσως ἀπὸ τῆς ἀφαιρούμεν ἴσως.
 — Καὶ ἡ καὶ τῆς!
 — Ἔτσι ἴσως ἀφαιρούμεν καὶ μάλιστα ἀφαιρούμεν!
 — Μὴ ἀφαιρούμεν καὶ ἀφαιρούμεν!
 — Ἐπίσης καὶ μάλιστα!
 — Καὶ τὸν ἴσως ἀφαιρούμεν καὶ μὴ μὲς ἴσως

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὰ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολέντα ἡμῖν ποιήματα, αὐτὰ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει τοῦ Αἰολικοῦ Ἀστέρου μετὰ τῆς συνοδουμένης αὐτὰ ἐπιστολῆς, δὲν ἦτο δυνατόν εἰμὴ νὰ τύχωσι δημοσιεύσεως καὶ νὰ κριθῶσιν ὡς ἐκρίθησαν παρὰ παντὸς λογίου ἀλλὰ καὶ ἐνείμουν ἀνθρώπων, οἷσι καὶ τὸν ἀπέναντί του ὡς τοιοῦτον ὑπολαμβάνει, ὅταν μάλιστα κρατῆ ἀνὰ χεῖρας χειρῶν ἐνδεικτικῶς φέρον ἀπαντὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀδεντικότητος καὶ τοῦ κύρους.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΙΟ. ΘΑΥΜΠΛΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΕΥΣΕΒΕΩΣ
Ἡ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
 Τόμος Α'
 Τρα. φ. 40, πλ. 600. — Τρα. φ. 10
 ἀποτέλειται τετρατομῶδες ἀπὸ φ. 12

Ζητήσατε!
 Τὸ πρῶτον Ἑλλ. γεωργικὸν ἡμερησίον
1912 "Δήμητρα" 1912
 Ἐκδοτικὸν ἑταιρικόν
 Ἀποτέλειται 4 φ. εἰς Πάριον, φησὶται εἰς
 Γραφ. Νέο 4.5

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ἐλεδῶθη τὸ πρῶτον ἡμερησίον. Περιεχόμενα
 Κίρκος Δίκης. — Παλαιὰ χρονογράφη. ἀπὸ Χ. Η. —
 Ἡ Ὀδυσσεύς. — Ὁ Περικλῆς ἀπὸ τῆς Πολέμου. — Μικροὶ ἀλέξανδροι. ἀπὸ Α. Γενέων. — Νέα θεατρικὰ ἔργα. —
 Ἡ Δύση τῆς Σαυροῦς. — Ποικίλη αἰθρία. — Γράμματα ἀπὸ Τέγροι.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. Συνδρομητὰς μας ὅπως διευκολύνωσι τὸ ἔργον τοῦ γραμματέως ἡμῶν κ. Ἀλεξ. Κοιρῶνι ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν συνδρομῶν τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρου" τοῖς δὲ ἔξω τῶν Κυθωνιῶν ὅπως εὐαρεστοῦνται ἐμβάσειν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ ὅπως ἄλλως προτιμῶσι.

Υπεύθυνος Χαρ. Γ. Βαφειάδης

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

Ἐπὶ διασκευασίαν ἐν Κωνσταντινῶν ὡς ἐπιπορευομένης λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεῖς κ. Ἄγγελος Ἐμπλακίτης συντακτικῶς μετὰ τοῦ κ. Ν. Ν. Στυλιαννοῦ ἀποκαταστά, ἐν τῇ παρεῖθε του συστήσεως ἐκαστοῦμα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐργῆ ἀντικου τοῦ μαγ. χανίου Ἰ. Ἰ. Ν. Κελεσι, Ἐπὶ κανόνι τῆς ὡς καὶ ἡ πολυετής πείρα τοῦ κ. Α. Ἐμπλακίτη παρέχουν ἀρκετὴν ἐμπειρίαν ὅτι πάντως οἱ πολλοὶ θίλονται μάλιστα κατὰ τὴν ἐπισημάνων τῶν ἐκ τῆς ἀπερὸ τῆς πείρας καὶ ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

ΕΝ ΚΥΘΩΝΙΑΙΣ

Κετίριον νεότεροστον ἐκαστοῦ ἀρχιτεκτονικῆς. Ἰδιοκτησία Ν. Α. ΓΟΝΑΤΑ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ἐπιπλωσις ἐξόχως τελεία, σπανία εἶτι καὶ διὰ τὰς μεγάλουπόλεως τῆς Τουρκίας. Περιποιήσις καὶ ὑπηρεσία Non Plus Ultra. Γούματτα ἐπὶ προαγγελία Γάλα — Ζῦθος καὶ ὅλα τὰ Ἑυρωπαϊκὰ ποτά.

ΑΔΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΡΟΔΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ καθήκων γνωστοποιεῖ τὸ Σεβαστόν κοινὸν ὅπως ἐπισημάνθη τῆς περιστάσεως τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, ἵνα φροντίσῃ δι' ὅλα τὰ νοσήματα τοῦ στόματος: ὡς ἐξαγωγήν ὀδόντων ἀνωδύνως διὰ τοπικῆς ἀναισθησίας κατασκευὴν ὀδόντων μηχανῶν κατὰ τὰ τελευταία τελειότερα

συστήματα, ἴσως διὰ Κασσιόνης, διὰ χρυσοῦ, ὀδόντας βιδωτοῦς σπινθῶνους, (Couronnes) Γεφυρωτὰ (Bridgenork) Ρουτ) διὰ πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... τὴν σφράγισην ὀδόντων διὰ χρυσοῦ Καθαρισμὸς καὶ θεραπεία τελεία ὄλων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ στόματος. Οἱ θέλοντες νὰ τιμῆσιν αὐτὸν διὰ τῆς ἐπισκέψεως των, θὰ ὦσι ἐπισημάνοι καὶ θὰ ἔρῃσι μίαν καλὴν ἀνάμνησιν.

ὉΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΘΙΣ ἀπὸ τῆς 9 — 12 Π.Μ. ἀπὸ τῆς 2 — 6 Μ.Μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν ἐκαστὴν ἡμέραν.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ

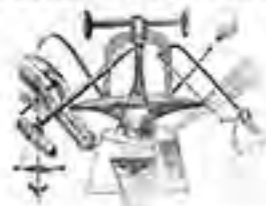
Τὸ ἑκατάστημα Ν. ΕΣ ΣΠΥΡΕΛΗΣ (πλῆθειον περὶ χροίου) ἀνεκτίθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν προηγμένων ἐργασιῶν, ἀπερὸς τῆς ἐκπαίδευσιν μαθηματικῶν στρωσάμενος μὲ μὲγάλην καὶ σπουδαίαν ἐκπτώσιν ἀπὸ τῶν προηγουμένων τιμῶν.

Ἐπιπέσει ἀγγέλλει ὅτι ἐρωθεύσθη μὲ πλουσίαν καὶ μὲγάλην συλλογὴν ἑξ ἑσπέρ. Ἐπιστάλ. διαφόρων ποιότητων καὶ σχεδίων ὅλων νέων καὶ κτῆσιν καὶ μὲ ἀπαραμέλλων συλλογὴν ὅλων ἐκτάκτων σχεδίων ἡμεροδείκτων ἅτινα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς ἐκτὸς παντὸς συγκυρῆσεως

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγραμτος καθῶς καὶ ποτὰ οἶνο πνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐργαστασιῶν τῶν ἐν Σμύρῃ Κ. Ν. Κωνσταντινίδου καὶ Σας Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐντιῦθα καὶ περὶ:

Ξανάκης καὶ Φελεππίδης

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ ΕΝ ΚΥΘΟΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μόνες παντὸς εἴδους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημάτων καὶ χειροκτιήσων Κατασκευαί σπινθῶν, φιλτῶν, μάντων, γυνῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων. Ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους φῶτα, ΛΟΥΣ, ΜΙΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΛΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΔ. Δ. ΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΦΩΤΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΜΠ. ΧΑΤΖΕΛΗ

ΕΝ ΚΥΘΟΝΙΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΚΑΝΤΙ

ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Β. Ε.

Ἐργασίαι ἡμισημῆν ἐπὶ χροίου πλάστιγγας, φωτογραφίαι ἀπὸ μακροσκοπίου μὲ μὲ τὰ αὐτὰ φάκελα

ἡμισημῆν

Ἐπιπέσει ἀγγέλλει ὅτι ἔχει ὅλους